

و تمجید نقاشی های این استاد عالی مقام هرات خرد داری نکرده می نویسد:
 «چیزی که پیش از هر چیز در مشاهده کاخ باشکوه چهل ستون انسان را شیفته
 و مجذوب می سازد طرز رنگ آمیزی و قدرت نقاشی و جلاکاری است که بروی
 قدامت اوزی شکل سقف گنبد ها در ایوان بکار رفته است این کارهای
 با روح که عالی ترین نماینده عظمت و ترقی فن نقاشی و زینت کاری دوره صفویه
 است بدست مظفر علی که از خویشاوندان و شاگردان زبردست بهزاد میشود ساخته
 شده است « متأسفانه تا کنون مدرکی در باب سنه مرگ و تاریخ تولد مظفر علی
 هروی بدست نیست مگر از قرائن و حدسیات می توان فوت او را در سنوات اولیه
 سلطنت عباس اول صفوی (یعنی در حدود ۹۹۰ - ۱۰۰۰ هجری) تعیین نمود .
 مقصود (نقاش) :

از مصوران و صنعتگران معروف قرن دهم هجری است. هراتی الاصل بوده و اواخر
 سلطنت سلطان حسین بایقرا را دریافته است. صنعت نقاشی را در هنرستان
 استاد معروف هرات یعنی بهزاد آموخته است در عصر خود از نقاشان و صورتگران
 متوسط بشمار میرفت از ترجمه حال او کمتر معلوماتی در دست است تنها
 صاحب کتاب تاریخ رشیدی از او نام برده است (۱)

شوشگاه علوم انسانی میرزا کاظم تبریزی

همه میدانیم که در اواسط قرن دهم هجری که عصر عروج و نهضت کامل صنایع
 ظریفه بود طفلی در هرات بدنیا آمد که بعدها آوازه اوستادی و شهرت هنروری
 او سرا سر کیتی را فرا گرفت این طفل بهزاد هروی بود که ارو پائیان رفائیل
 شرقش می نامند و آثار قیمتمدار او امروز در موزه های اروپا و امریکا ما به
 افتخار و سر فرازی ماست. اگرچه بهزاد در حیات خود شهرت و نفوذ فوق العاده
 داشت و بعد از مرگش نیز آوازه او از خاطره ها فراموش نگشت مگر با آنهم
 اوایل زنده گانی او بکلی تاریک مانده و کسی از آن خبر ندارد طوری که
 در سنه تولد او اختلاف است و طوری که تا چندی قبل در محل مزار او گفته گو بود
 هما نظیر درباره معلم آموزگار و نیز روایاتی نقل میکردند چنانچه اکثراً

اورا شاگرد بهتر از اوستا دبیر سید احمد تبریزی میدانستند ولی این مسئله هم
 مانند دیگر مسایل مربوط به او رفته رفته حل گردید و معلوم شد که معلم
 و آموزگار حقیقی او سید روح الله یکی از نقاشان بزرگ هرات بوده که در ماخذ
 ومدارك به القاب مختلف سید میرک و خواجه میرک و میرک نقاش ذکر گردیده است .
 سنه تولد سید روح الله نقاش که هراتی الاصل و از جمله سادات آن دیار است
 بدست نیا مده و اوایل زنده گانی او مانند حیات طفلی بهزاد بکلی مجهول
 مانده است ولی معلوم است که در دربار امر او سلاطین هم عصر خود خیلی محترم
 و صاحب امتیاز بوده این استاد نیز در عصر درخشان سلطان حسین بایقرا میزیسته
 و نظر به ذوق و استعداد وصف ناپذیر بکه در استاد کمال الدین بهزاد سراغ
 داشته به تعلیم و تربیت او همت گماشته است چنانچه قاضی احمد قمی معاصر شاه
 عباس اول صفوی که تقریباً از سنه ۹۹۵- الی ۱۰۳۸ هجری در فارس حکومت
 داشته است، در تذکره خود موسوم به خوش نویسان و نقاشان در شرح حال
 استاد بهزاد میگوید: وی از دار السلطنت هرات است .

استا دزمانه حضرت بهزاد است که در داد هنر و در بیگام داد است
 کم زاد بسان مانی از مادر دهر البته که بهزاد ازو بهزاد است
 استاد در طفولیت از پدر و مادر هانده و استاد میرک که کتبا بدار پادشاه
 مرحوم سلطه حسین بوده اورا برداشته تربیت نمود و در اندک زمانی ترقی فرمود
 و کاشش بجائی رسید که تا صورت نقش بسته همچو او مصوری کس درین
 روز کار ندیده .

نیکار ذغالش بچا بک روی به است از قلم گیری ما نوی

اگر مانی از وی خبر داشتی ازو طرح اندازه بر داشتی

بود صورت مرغ او دلپذیر چو مرغ مسیحا شده روح گیر

استاد از زمان عشرت نشان پادشاه کامران سلطان حسین میرزا تا چند مدت
 از اوایل سلطنت و پادشاهی شاه طهما سب در عرصه روزگار بودند و آثار
 معجز نگار ایشان بسیار است فوئش در دار السلطنت هرات و در حوالی کوه معقاز

در حظیرة بر نقش و نگار مدفون شده است. بر حسب این نوشته قلابی احمد
و هم چنان بر طبق نگارش مولانا دوست محمد صاحب تذکره «حالات هنروران»
استاد میرک هروی کاتبدار سلطان حسین میرزا بوده و در صورت نگاری و نقاشی
و تذهیب کتاری بد طول داشته است. علاوه بر خوبی او پس از او چندی بچند
هنرکاران دیگر سلطان حسین میرزا به تهریزا مسجد جامع هرات بود. این اثر
علی شیر نوائی و تهریز معروف و دانشمند او و جوهر کاتبی که در هرات با این نقاشی
و اعتماد زبردست وطن محول نمودند و سید و صالح الله میرک کاتبی مذکور را به رودی
تمام انجام داد. نباید خاطر نشان نمود که در تعمیر مسجد جامع هرات اختلافات
زیاد موجود بوده و اکثر مورخین تعمیر آن را به سلطان غیاث الدین غوری
نسبت میدهند. خلاصه استاد میرک هروی طبق اشاره بعضی از مورخین ما نند
صاحب حبیب السیر و غیره در زمان تسلط محمدخان شیبانی در هرات فوت کرده
و در همانجا مدفون شده است. حبیب السیر میگوید: خواجه میرک نقاشی در علم
تصویر و تذهیب نظیر نداشت و در فن کتایب نویسی را بت بی مثلی برافراشت
اکثر کتایبهای عهد سلطنت هرات در خط او است. وفاتش در زمان
تسلط محمد خان شیبانی بر ولایت خراسان بوقوع پیوست.
مولانا دوست محمد در «حالات هنروران» میگوید: وی هروی الاصل است
و از سادات گما نگر است و در اوایل حال بحفظ و تلاوت کلام مجید و متقی
اشتغال داشت و بعد از فوت پدر بکتابت کتایب به میل کرد و چون از حاجات
کمان گر بود آن شغل را نیز ورزید بعد از آن به خدمت مولانا برای الله
افتاده و به تهریز و تذهیب مائل گشت و از آن نیز گذشقه مهمل تصویر در خاطرش
گذشت و درین فن بدل و درین شیریه بی مثل شد و در زمان پادشاه مرحوم
سلطان حسین امیرزا تقرب یافته از جمله منسوب کتایب تهریزی حاصل نموده او شد.
در نگار مورخین و تذکره نگاران نیز همانند صاحب تاریخ سمرقندی و غیره
میرک و از آن بجایب روزگار و استادان هم زمان خود آمده است. این اثر را

هنر نگارگری

ولی (مولانا) :

از نقاشان و صورت نگاران اقران نهم هرات است (۱) . با سلطان حسین میرزا
زمتوغلا (در سنه ۹۱۱ هجری قمری) همعصر بوده و از صنعتگران متوسط عصر خود

بشمار می آید. در نقاشی و نگارگری بسیار تبحر داشت. در این هنر
بسیار تبحر داشت. در این هنر بسیار تبحر داشت. در این هنر بسیار تبحر داشت.
در این هنر بسیار تبحر داشت. در این هنر بسیار تبحر داشت. در این هنر بسیار تبحر داشت.

از صنعتگران آن شهر هرات است. در زمان سلطان حسین میرزا
در صنعت نگارگری و طلاکاری خیلی ماهر بود. بقول صاحب کتاب رشیدی
علاوه بر نقاشی و نگارگری در خوشنویسی نیز تبحر داشت (۲) .

صنعت نگارگری بنا کرد. مولانا ولی هراتی بود که ترجمه حال او قبلاً در جای
تخودش نیز بیان یافته است. در این هنر بسیار تبحر داشت. در این هنر بسیار تبحر داشت.
در این هنر بسیار تبحر داشت. در این هنر بسیار تبحر داشت. در این هنر بسیار تبحر داشت.

از نقاشان و صورت نگاران هرات است در قرن نهم و اوایل قرن دهم هجری
سلطنت سلطان حسین میرزا را در بر داشته بود. از شاگردان استاد بهزاد بود. گرچه
در صورت نگاری از هنر فندان بلامد یاریه نبود. اما در صنعت نگارگری و طلاکاری
چیزه دستی کامل داشت (۳)

(۱) صفحه ۷۲ شماره ۱۱ سال ۶ مجله کتاب
(۲) صفحه ۷۲ شماره ۱۱ سال ۶ مجله کتاب
(۳) صفحه ۷۲ شماره ۱۱ سال ۶ مجله کتاب